

Лазарева субота, или Субота праведног Лазара, посвећена је васкрсењу Лазара из Витиније. Свог пријатеља Исус Христос је васкрсао четири дана након смрти. Зато се данас прославља чудо Христово. Данашњи празник познат је и као Врбица - омиљен међу децом, која се радују цветним венчићима и звончићима око врата.

Српска православна црква и верници славе Лазареву суботу, празник којим се прославља Христово васкрсење Лазара после четвородневне смрти.

Врбица је међу омиљеним дечјим празницима јер тада најмлађи праве цветне венчиће и носе звончиће

Лазарево васкрсење је видело много људи, па се вест о чуду Христовом, који је подигао свог пријатеља Лазара из мртвих, проширила.

Откуд назив Врбица

На Лазареву суботу беру се младе врбове гране које се освештавају у цркви и деле народу, због чега се празник и зове Врбица.

"Удесио се, као за Врбицу" је изрека настала јер је обичај да се поводом празника деца лепо обуку, украсе звончићима и венчићима.

Малишани се крећу у поворкама око цркве. Некада су од куће до куће ишле лазарице и додоле, које су уз песму желеле дому и укућанима напредак и срећу.

На Врбицу се бере и цвеће које се не уноси у кућу, већ потапа у воду да преноћи. Ујутру, на Цвети, укућани се том водом умивају.

Данашњи празник је дан дечје радости, јер је, према јеванђељу, Христос полазећи у Јерусалим рекао – "Пустите децу к мени, јер таквих је царство небеско".

Последње Христово чудо пред недељу страдања

Субота праведног Лазара слави се уочи Цвети (уласка Христа у Јерусалим) и последње је чудо Христово пред недељу страдања, смрти и васкрсења. Лазарева субота слави се и као крсна слава, са обавезно посном трпезом. Не раде се тежи послови.

"Лазаре, изиђи напоље!"

Због смрти свог пријатеља Лазара, Христос је плакао. Сагледао је тријумф смрти у свету, пише протојереј Александар Шмеман у књизи "Тајне празника". Исус Христос зато заповеда – "Лазаре, изиђи напоље!".

Дан дечје радости – субота када је Христ васкрсао Лазара из мртвих

"То је изазов који Христос упућује смрти. То је заповест којом Христос објављује рат смрти. То су речи којима Христос објављује да сама смрт мора бити умртвљена и уништена. То је чудо љубави која тријумфује над смрћу", наводи протојереј Шмеман.

Тако је сам Христос сишао до Лазаревог гроба, да би се тамо лицем у лице срео са смрћу, да би је разрушио, да би верницима даровао вечни живот који је за њих саздао Бог.

После васкрсења Лазар је живео још тридесет година као епископ на Кипру, где је и сахрањен. На надгробној плочи писало је – Христов пријатељ.

(РТС)